

22.

Прехалостникъ. — Интелигентъ.

„Отъ нѣкой време на насамъ
Естественното ми движение —
„Стомахътъ, сиречь, ми е въ примрѣніе
„До подъ лжичкѣтъ отсамъ.“
На доктора са тѣй оплаквалъ
Единъ. Но докторътъ, той не потаквалъ:
„Едешь ли ты,“ попиталъ той. —
— „Ко питашъ менъ?
„По тришъ и четеришъ на день“,
Изрѣква тежко нашъ Онай:
„Мѣсо днесъ ядохъ съ барабой,
„Кокошка, каша и яхния,
„И рибена чорба съ тригия,
„И прасе съ хрѣнъ, пилафъ и млинъ,
„Съсъ лукъ кебабъ, и баклава съ тѣрчинъ,
„Отъ млѣко биволско сутлашъ,
„И бѣль добро испѣрженъ мажъ;
„Къпичнахъ му петь юза вино, —
„На ли е, мисля, а? солидно!
„Наядохъ са, и ямъ добро;
„Утробата ми й само злѣ:
„Ей тѣй, на лѣво като легна,
„Крака не можъ да протегнѣ
„Отечеството ми тежи, *)
„Не дава май да са лежи. =
„Да ли ще, докторе, премина?
„Опасно е да не настинѣ!
— „Земи двѣ порции тебеширъ“,
Изрѣкълъ докторътъ, „и еликсиръ
„Въ вода студена той ще стане, —
„Когато са стопи расплакне,
(а) Томбака си той наричалъ отечество.